

एलआयसी भारतातील सर्वात मोठी विमा कंपनी

‘तुमची समृद्धी आमचे कर्तव्य’ आजच्या दिवशी झाली होती स्थापना

विम्याची कहाणी कदाचित मानवजातीच्या इतिहासाइतकीच जुनी आहे. आजच्या आधुनिक व्यावसायिकांना नुकसान आणि आपत्तींपासून स्वतःचे संरक्षण करण्यास प्रवृत्त करणारी तीच सहज प्रवृत्ती आदिमानवांमध्येही अस्तित्वात होती. तेसुद्धा आंग, पूर आणि जीवितहानीचे दुष्परिणाम टाळण्याचा प्रयत्न करत असत आणि सुरक्षितता मिळवण्यासाठी काही प्रकारचे बलिदान देण्यास तयार होते. जरी विम्याची संकल्पना मोठ्या प्रमाणात अलीकडच्या काळातील, विशेषतः औद्योगिक युगांतररचा - गेल्या काही शतकांतील - विकास असली तरी, तिची सुचनात सुमारे ६००० वर्षांपूर्वीचाही

जीवन विमा त्याच्या आधुनिक स्वरूपात १८१८ साली इंग्लंडमधून भारतात आला. कलकत्त्यात युरोपियन लोकांनी सुरू केलेली 'ओरिएंटल लाइफ इन्शुरन्स कंपनी' ही भारतीय भूमीवरील पहिली जीवन विमा कंपनी होती. त्या काळात स्थापन झालेल्या सर्व विमा कंपन्या युरोपियन समुदायाच्या परगजा पूर्ण करण्याच्या उद्देशाने उभारल्या गेल्या होत्या आणि या कंपन्यांकडून भारतीय नागरिकांक विमा उतरवला जात नव्हता. तथापि, नंतर बाबू मुत्तिलाल सक्ती यांच्यासारख्या थोर वृत्तकींनी प्रयत्नांमुळे, परदेशी जीवन विमा कंपन्यांनी भारतीय नागरिकांच्या विमा उतरवण्यास सुरुवात केली. परंतु भारतीय नागरिकांना दुय्यम दर्जाचे मानले जात होते आणि त्यांच्याकडून मोठ्या अंतिरिक्त हप्त्या आकारला जाण होता. बांबे म्युच्युअल लाईफ अँड थ्रुन्स सोसायटीने १८७० साली पहिल्या भारतीय जीवन विमा कंपनीचा जन्म केला आणि सामान्य जीवन भारतीयाना विमा संरक्षण दिले. अत्यंत देशभक्तीच्या हेतूने एक राक्षस उग्रक्रम म्हणून सुरू झालेल्या विमा कंपन्या, समाजातील विविध स्तरांपर्यंत विम्याचा आणि त्याद्वारे समाजिक सुरक्षेचा संदेश पोहोचवण्यासाठी असित्वात आल्या. भारत इन्शुरन्स कंपनी (१९६१) ही देखील राष्ट्रवादाने प्रेरित अशाच कंपन्यांपैकी एक होती. १९०५-१९०७ च्या स्वदेशी चळवळीमुळे अधिक विमा कंपन्या उदयास आल्या. १९०६ मध्ये मद्रासमध्ये युनायटेड इंडिया, कलकत्त्यामध्ये नॅशनल इंडियन आणि नॅशनल इन्शुरन्स आणि लालोहरमध्ये को-ऑपरेटिव्ह अँड थ्रुन्स यांची स्थापना झाली. १९०७ मध्ये, कलकत्त्यातील महान



कवी रवींद्रनाथ टागोर यांच्या जोरासांको येथील घराच्या एका खोलीत हिंदुस्तान को-ऑपरेटिव्ह इन्शुरन्स कंपनीचा जन्म झाला. इंडियन मर्कटाईल, जगन्मल अँथ्युरन्स आणि स्वदेशी लाईफ (नंतर बॉम्बे लाईफ) या त्याच काळात स्थापन झालेल्या काही कंपन्या होत्या. १९१२ पूर्वी भारतात विमा व्यवसायाचे नियमन करण्यासाठी कोणताही कायदा नव्हता. १९१२ साली जीवन विमा कंपन्याच्या कायदा आणि भविष्य निर्वाह निधी कायदा संमत करण्यात आले. जीवन विमा कंपन्या कायदा, १९१२ नुसार कंपन्यांच्या प्रीमियम दर सारण्या आणि नियतकालिक मूल्यांकनांना एका विमातज्ञाकडून प्रमाणित करणे आवश्यक झाले. परंतु या कायद्याने अनेक बाबींवर परदेशी आणि भारतीय कंपन्यांमध्ये भेदभाव केला, ज्यामुळे भारतीय कंपन्या तोट्यात आल्या.

विसाव्या शतकाच्या पहिल्या दोन दशकांत विमा व्यवसायात मोठी वाढ झाली. एकूण २२.४४ कोटी रुपयांच्या व्यवसाय असलेल्या ४४ कंपन्यांपासून, १९३८ मध्ये हा व्यवसाय वाढून १७६ कोटी रुपयां आणि २९८ कोटी रुपयांच्या व्यवसाया झाला. विमा कंपन्यांच्या या वाढीदरम्यान अनेक आर्थिकदृष्ट्या कमकुवत कंपन्याही सुरू झाल्या, ज्या पूर्णपणेणे अशरंखी ठरल्या. विमा व्यवसायावर कठोर शासकीय नियंत्रण ठेवण्यासाठी, विमा कायदा १९३८ हा केवळ जीवन विमाच नव्हे, तर गैर-जीवन विमा क्षेत्राचेही नियमन करणारा पहिला कायदा होता. जीवन विमा उद्योगाच्या राष्ट्रीयीकरणाची मागणी पूर्वी वारंवार करण्यात आली होती, परंतु १९४४ मध्ये विधानसभेत जीवन विमा कायदा १९३८ मध्ये सुधारणा करून विधेयक सादर झाल्यावर, खूप नंतर, १९ जानेवारी १९५६ रोजी, भारतातील जीवन

विम्याचे राष्ट्रीयीकरण झाले. राष्ट्रीयीकरणाच्या वेळी भारतात सुमारे १५४ भारतीय विमा कंपन्या, १६ गैर-भारतीय कंपन्या आणि ७५ भविष्य निर्वाह निधी कार्यरत होत्या. राष्ट्रीयीकरण दोन टप्प्यांत पूर्ण करण्यात आले; सुरुवातीला एक अर्ध्यादेशाद्वारे कंपन्यांचे व्यवस्थापन ताब्यात घेण्यात आले आणि नंतर एका सर्वसमावेशक विधेयकाद्वारे मालकी हक्कही ताब्यात घेण्यात आला. भारतात पहिली संवेदनशील १९ जून १९५६ रोजी जीवन विमा महासंघळ कायदा मंजूर केला आणि देशातील सर्व विमापत्र व्यक्तीपर्यंत पोहोचून त्यांना वाजवी दरात पुरेसे आर्थिक संरक्षण प्रदान करण्याच्या उद्देशाने, जीवन विम्याचा अधिक व्यापकपणे आणि विशेषतः ग्रामीण भागात प्रसार करण्याच्या हेतूने १ सप्टेंबर १९५६ रोजी भारतीय जीवन विमा महसंघळाची स्थापना करण्यात आली.

१९५६ साली जीवन विमा महामंडळाची मुख्य कार्यालयाव्यतिरिक्त ५ विभागीय कार्यालये, ३३ विभागीय कार्यालये आणि २१२ शाखा कार्यालये होती. जीवन विमा करा हे दीर्घकालीन कर असल्याने आणि पॅलिसीच्या कालावधीत विविध सेवांची आवश्यकता असल्याने, नंतरच्या काळात कामकाजाचा विस्तार करण्याची आणि प्रत्येक जिल्हा मुख्यालयात एक शाखा कार्यालय स्थापन करण्याची गरज भासली. जीवन विमा महामंडळाची पुनर्रचना झाली आणि मोठ्या संख्येने नवीन शाखा कार्यालये उघडण्यात आली. पुनर्रचनेच्या परिणामी, सेवाविषयक आणि शाखांकडे हस्तांतरित करण्यात आली आणि शाखांना लेखांकन एकके बनवण्यात आले. याचा महामंडळाच्या कामगिरीला आश्चर्यकारक परिणाम झाला. हे दिसून येते की, १९५६ मध्ये सुमारे २००.०० कोटी रुपयांचा नवीन व्यवसाय असताना, महामंडळाने १९६७-७० या वर्षात ३०००.०० कोटी रुपयांचा टप्पा ओलांडण्यास आणि आयुर्विमा महामंडळाला २०००.०० कोटी रुपयांचा नवीन व्यवसायाचा टप्पा ओलांडण्यासाठी आणखी १० वर्षे लागली. परंतु ऐंशीच्या दशकाच्या सुरुवातीला झालेल्या पुनर्रचनेमुळे, १९८५-८६ मध्ये आयुर्विमा महामंडळाने नवीन पॅलिसीवरील विमा रकम ७०००.०० कोटी रुपयांचा टप्पा आधीच ओलांडला होता.

आज भारतीय आयुर्विमा महामंडळ २०४८ पूर्णपणे
संगणकीकृत शाखा कार्यालये, ११३ विभागीय
कार्यालये, ८ विभागीय कार्यालये, १३८१ उपग्रह

कार्यालये आणि कॉर्पोरेट कार्यालयासह कार्यरत आहे. भारतीय आयुर्विमा महामंडळाचे वाइड एरिया नेटवर्क ११३ विभागीय कार्यालयांना व्यापते आणि मेट्रो एरिया नेटवर्कद्वारे सर्व शाखांना जोडते. भारतीय आयुर्विमा महामंडळाने निवडक शहरांमध्ये ऑनलाईन प्रीमियम संकलन सुविधा देण्यासाठी काही बँका आणि सेवा प्रदात्यांशी करार केला आहे. भारतीय आयुर्विमा महामंडळाची ईसीएस आणि एटीएम प्रीमियम भरण्याची सुविधा ही ग्राहकांच्या सोयीसाठी एक अतिरिक्त सुविधा आहे. ऑनलाईन किऑस्क आणि आयकीआरएससह व्यतिरिक्त, मुंबई, अहमदाबाद, बंगळूर, चेन्नई, हैदराबाद, कोलकाता, नवी दिल्ली, पुणे आणि इतर अनेक शहरांमध्ये माहिती केंद्रे सुरू करण्यात आली आहेत. आपल्या पॉलिसीधारकांना सहज उपलब्धता प्रदान करण्याच्या दृष्टिकोनातून, भारतीय आयुर्विमा महामंडळाने आपली उपग्रह संपर्क कार्यालये (सेटलाइट संपर्क ऑफिसेस) सुरू केली आहेत. ही उपग्रह कार्यालये लहान, अस्थिर कार्यक्षम आणि ग्राहकांच्या अधिक जवळ आहेत. उपग्रह कार्यालयांमधील डिजिटल नोंदींमधून भविष्यात कोटूनही सेवा (एनीव्हेअर सर्व्हिसिंग) आणि इतर अनेक सोयीसुविधा उपलब्ध होतील. भारतीय विमा क्षेत्रातील उदारीकरणाच्या काळातही, जीवन विमा महामंडळ ही एक प्रमुख जीवन विमा कंपनी म्हणून कायम आहे आणि स्वतःचेच मागील विक्रम मोडून विकासाच्या नव्या मार्गावर वेगाने वाटचाल करत आहे. जीवन विमा महामंडळाने चालू वर्षात एक कोटीहून अधिक पॉलिसी जारी केल्या आहेत. १५ ऑक्टोबर २००५ पर्यंत १,०१,३२,९५५ नवीन पॉलिसी जारी करण्याच्या टप्पा ओलांडून, मागील वर्षाच्या याच कालावधीच्या तुलनेत १६.६७ टक्केच उत्तम वाढीचा दर नोंदवला आहे. तेव्हापासून आतापर्यंत, जीवन विमा महामंडळाने अनेक टप्पे पार केले आहेत आणि जीवन विमा व्यवसायाच्या विविध पैलूंमध्ये अभूतपूर्व कामगिरीचे विक्रम प्रस्थापित केले आहेत. या हेतूंनी आपल्या पूर्वजांना या देशात विमा अस्तित्वात आणण्यास प्रेरित केले, त्याच हेतूंनी आम्हाला जीवन विमा महामंडळात संरक्षणाचा हा संदेश शक्य तितक्या घरांमध्ये सुरूक्षेचे दिवे लावण्यासाठी आणि लोकांना त्यांच्या कुटुंबांना सुख प्रदान करण्यास मदत करण्यासाठी प्रेरित केले आहे.



तिरुमला हे सप्तगिरी म्हणजेच सात पवित्र पर्वतांचे क्षेत्र म्हणून ओळखले जाते. धार्मिक परंपरेनुसार हे सात पर्वत आदिशेषाच्या सात फण्यांशी संबंधित मानले जातात. म्हणूनच तिरुमलाला शेषाचलम् असेही म्हटले जाते.

हे सात पर्वत कोणते?

1. शेफाद्री — आदिशेफाशी संबंधित पर्वत
2. नीलाद्री — नीलादेवीशी संबंधित
3. गङ्गद्री — भगवान विष्णूचे वाहन गङ्ग यांच्याशी संबंधित
4. अंजनाद्री — अंजना देवीशी संबंधित
5. वृषभाद्री — वृषभानुराशी संबंधित
6. नारायणाद्री — भगवान नारायणाशी संबंधित
7. वेंकटाद्री — श्री वेंकटेश्वर स्वामींचे मुख्य निवासस्थान मानले जाणारे पर्वत वेंकटाद्रीचे विशेष महत्त्व. या सात पर्वतांपैकी वेंकटाद्री सर्वोत्तम महात्मा मानला जातो, कारण याच ठिकाणी भगवान श्री वेंकटेश्वरांचे मुख्य मंदिर आहे.

तिरुमलाच्या धार्मिक आख्यायिकेनुसार, भगवान विष्णूंनी कलियुगातील भक्तांचे कल्याण करण्यासाठी श्रीनिवास/वेंकटेश्वर रूपात येथे निवास केला.

पौराणिक परंपरेत आदिशेष आणि वायुदेव यांच्यात झालेल्या
सामर्थ्याच्या प्रसंगाशी या पर्वतांची कथा जोडली जाते. आदिशेषाने
मेरू पर्वताचा एक भाग आपल्या फण्यांनी वेढला आणि वायुदेवाने तो
हटवण्याचा प्रयत्न केला. या प्रसंगातून पर्वताचा भाग पृथ्वीवर आला
आणि त्याचा संबंध पुढे तिरुमलाच्या सप्तगिरीशी जोडला जातो.

ही पौराणिक आख्यायिका आहे; तिला आधुनिक भूगोलाचा ऐतिहासिक पुरावा समजून नये. तिरुमला म्हणजे फक्त एक मंदिर नाही. सात पर्वत, अनेक तीर्थे, मंदिरे आणि धार्मिक परंपरा मिळून संपूर्ण तिरुमला क्षेत्र तयार होते. म्हणून भक्त जेव्हा म्हणतात "गोविंदा! गोविंदा!" तेव्हा ते केवळ मंदिरातील वस्त्राला नव्हे, तर या संपूर्ण पवित्र वेंकटगिरि क्षेत्राला श्रद्धेने वंदन करत असतात.

अन्न हवा पाणी प्रदूषणामुळे हॉस्पिटल वाढले

देशामध्ये हॉस्पिटलची संख्या
रचड प्रमाणात वाढत आहे.
याचे मुख्य कारण आहे आज
आपलं पाणी अन्न, हवा, हे सर्वच
बेधडलेले आहे, म्हणजेच प्रदूषित
आहे.

तसेच #डब्ल्यूएचओ ने

सर्वत जास्त आपल्या आरी प्लॉट्स वापरू नये. व
गरीरात पाणी असतं. पाणी त्याचे पाणी घातक आहे. तरी ते
फ्लोणतं पिलं पाहिजे?कस पिल वापरू नये, असे स्पष्ट सांगितलं
पाहिजे? याबाबत ज्ञानाची आहे. आता ते नॅचरल वॉटर
क्रमतरता सर्वत्र पाहायला मिळत प्या असं सांगत आहे. साठी
आहे. #मनुष्यप्राणीजिवंतआ नॅचरल वॉटर मिळण्यासाठी
हव्यालाजिवंतपाण्याचीआवश् नॅचरल वॉटर मिळण्यासाठी
कताआहे. परंतु आज सर्व मिळण्यासाठी
केमिकलयुक्तपाणी प्यायला भारतीय शास्त्रज्ञांनी बेरी (BERI)
पाणी वापरायला मिळत आहे. या संस्थेच्या माध्यमातून
आणि शहरांपासून, लहान #बायोसॅनिटायझरइकोची
ये मोठ्या शहरांपासून, लहान या टेक्नॉलॉजीचा साह्याने
लहान, गावापर्यंत वॉटर ट्रीटमेंट नॅनोटेक्नॉलॉजी आहे. व आयुष्यात
प्लॉट्स लागलेले आहेत. एकदाच वापरायच आहे. अशा
टेक्नॉलॉजीचा साह्याने आपण

या वॉटर ट्रीटमेंट प्लांट्स मध्ये
एलम, ब्लिचिंग व क्लोरीनेशन हे
प्रक्रियेस करून आपल्याला पाणी
परी पाठविला जात आहे. हे पाणी
लेलेल पाणी आहे किंवा डेड वॉटर
माहे. असं म्हणायला हरकत
नाही. पाण्यामुळेच रोगराई होत
असते. पाणी जर जिवंत असले
तर रोगराई चे प्रमाण कमी होते.
आता तर अनेकांच्या घरात
आपल्या घरचे पाणी, विहिरीचे
पाणी, बोरेलचे पाणी, जैविक
म्हणजेच ऑक्सीजन युक्त
म्हणजेच अल्कलाइन करून
घेऊ शकता. इतकं ते सोपी
आहे. तरी आपलं पाणी आपण
आपल्या घरचे दुरुस्त करून
घ्यावे व अधिक चौकशीसाठी
आलावाऊडफेडेशन ला संपर्क
करावा. 9422112420

जनरल लायब्ररी' या वाचनालयाचे तेलंग
अनेक वर्षे अध्यक्ष होते. मुंबईच्या एशियाटिक
सोसायटीचे ते इ.स. १८७४पासून अखेरपर्यंत
सभासद होते. इ.स. १८९३साली एशियाटिक
सोसायटीच्या अध्यक्षपदी तेलंग यांची निवड
करण्यात आली. मुंबईच्या एशियाटिक
सोसायटीचे तेलंग हे पहिले भारतीय अध्यक्ष
होते.

भारतीय राष्ट्रीय काँग्रेसच्या स्थापनेत तेलंग यांचे योगदान होते. काँग्रेसच्या पहिल्या तीन अधिवेशनाला प्रकृती अस्वास्थ्यामुळे ते हजार राहू शकले नाहीत. १८८४ मध्ये अलाहाबादला येथील राष्ट्रीय संभेच्या चौथ्या अधिवेशनामुळे ते हजार होते. त्यांनी कायदे मंडळाच्या सुधारणे संबंधातील ठराव संभेपुढे मांडला. १८९०मध्ये मुंबई उच्च न्यायालयाच्या न्यायाधीश पदाला नेमणूक झाल्याने ते त्या वर्षाच्या राष्ट्रीय संभेच्या अधिवेशनाला प्रतिनिधी म्हणून उपस्थित न राहता प्रेक्षक म्हणून उपस्थित राहिले. इ.स. १८९२ पासूनच तेलंग यांची प्रकृती बरी नव्हती. मोठांच्या दुखण्याचा आजार बळगल्यामुळे १ सप्टेंबर १८९३ रोजी तेलांग यांचे वायच्या त्रेचाळीसाव्या वर्षी निधन झाले.

आले. इ.स. १९८२मध्ये ते मुंबई विद्यापीठाचे सिंडिक झाले. या पदावर ते दहा वर्षे राहिले व इ.स. १९९२ मध्ये त्यांची सरकारने मुंबई विद्यापीठाच्या कुलगुरू पदी नियुक्ती केली. १९८२मध्ये लॉड रिपन याने एज्युकेशन कमिशनची नेमणूक केली. काशिनाथ तेलंग ह्या कमिशनचे सभासद होते. तेलंग दलंग महिन्याला मुंबईत राहणार्या सुमारे ३००० गरीब विद्यार्थ्यांना फी किंवा पुस्तक अथवा खानावळीचे पैसे देण्यासाठी आर्थिक मदत करत असत. इ.स. १९८२मध्ये दादर येथे स्थापन झालेल्या 'द जनरल एज्युकेशन इन्स्टिट्यूट' या शिक्षणसंस्थेचे तेलंग संस्थापक सदस्य होते. पुण्यात विष्णूशास्त्री चिपळूणकर यांनी स्थापन केलेल्या 'न्यू इंग्लिश स्कूल'ला रसायनशास्त्राच्या उपकरणांकरिता तेलंग यांनी ५० रुपये मदत केली होती. १९८४ मध्ये 'न्यू इंग्लिश स्कूल'चा 'डेक्कन एज्युकेशन सोसायटी'च्या स्थापनेवेळी १००० रुपये भरून तेलंग त्या संस्थेचे पेट्रन (आश्रयदाता) झाले. त्याप्रमाणे त्यांची संस्थेच्या सल्लागार समितीत निवड झाली. १९८४ पासून ते निधनापर्यंत (१९९३) तेलंग सल्लागार समितीचे सदस्य होते. मुंबईतील 'नेटिव्ह

‘बायबल’ या विषयांवरील निबंध प्रसिद्ध झाले. १८८० मध्ये मुख्य न्यायाधीशांच्या शिफारशीवरून तेलंग यांना ठाणे येथे सह-न्यायाधीशाची जागा देण्यात आली होती पण त्यांनी ती नाकारली. तेलंग यांना संस्कृत भाषेचे उत्तम ज्ञान होते. त्यामुळे न्यायालयातून विलेकी करताना विशेषतः हिंदू कायद्या संदर्भात याचा त्यांना फायदा झाला.

१८८९मध्ये न्यायाधीश नानाभाई हरिदास यांच्या निधनामुळे न्यायाधीशाचे पद रिक्त झाले व त्या पदावर उच्च न्यायालयाचे तेलंग यांना नियुक्ती झाली. मुंबई उच्च न्यायालयाचे ते ३४ वे न्यायाधीश होते. श्रीशिक्षण, विधवाविवाह सुधारणांचे ते पुरस्कर्ते होते. त्या दृष्टीने त्यांनी हिंदू कायद्यात सुधारणा केल्या.

१८९२मध्ये त्यांना मुंबई विद्यापीठाच्या बी.ए.च्या संस्कृत विषयाच्या परीक्षक म्हणून नेमले गेले. इ.स. १८७७मध्ये त्यांची मुंबई विद्यापीठाच्या फेलोच्या जागी नेमण्यात



पहिल्याच वर्षी त्यांना
जुनियर स्कॉलरशिप
त्याच्या पुढच्या वर्षी त्यांना
सिनियर स्कॉलरशिप मिळाले.
लागली. १८६९ मध्ये त्यांना
बी.ए.ची परीक्षा उचलून
झाले व १८६९मध्ये इंग्रजी
व संस्कृत विषय घेऊन
एम.ए. झाले. याच वर्षी
ते एल.एल.बी.ची परीक्षा
देखील उतीर्ण झाले.
तेलंग एल्फिन्स्टन शाळेत
नोकरी करू लागले. पण
लवकरच त्यांची नेमणूक
महाविद्यालयात केली.
असतानाच ते मुंबई उच्च
विकलीच्या परीक्षेची तयारी
१८७२ मध्ये ते विकली
झाले व मुंबई उच्च न्यायालयात
व्यवसायाला सुरुवात
साली तेलंग यांचे 'रामायण'

इ.स. १८६१ मध्ये मिडल स्कूलच्या परीक्षेत, इंग्लिश भाषेत त्यांनी प्रावीण्य मिळवले. त्यांची हुशारी पाहून मुख्याध्यापक एडमंड बर्क यांनी काशिनाथ यांना इंग्रजी तिसरीत पाचवीच्या वर्गात चढवले. शालेय जीवनातच त्यांना मराठी कवितेची गोडी लागली. संस्कृत शिकण्यासाठी ते व त्यांचे वर्गमित्र श्रीपाद ठाकूर यज्ञेश्वर चिमणाजी शास्त्री सुरतकर यांच्याकडे जाऊ लागले. शाळेत इंग्रजी व संस्कृत हे दोन विषय त्यांचे उत्तम होते. १८६४ साली काशिनाथ संस्कृत विषय घेऊन मॅट्रिकची परीक्षा उत्तीर्ण झाले. संस्कृत ही भाषा घेऊन मॅट्रिकची परीक्षा उत्तीर्ण झालेले काशिनाथ व श्रीपाद ठाकूर हे पहिले विद्यार्थी होते. एल्फिन्स्टन हायस्कूलचे तत्कालीन मुख्याध्यापक मिस्टर जेम्स यांनी काशिनाथांना मॅक्स मुल्लरचे 'संस्कृत वाङ्मयाचा इतिहास' हे पुस्तक बक्षीस म्हणून दिले.

१८६५मध्ये पुढील शिक्षणासाठी काशिनाथ एल्फिन्स्टन महाविद्यालयात जाऊन लागले.

काशिनाथ त्र्यंबक तेलंग हे ब्रिटिश भारतातील न्यायाधीश, मराठी लेखक-संपादक, सुधारक, अखिल भारतीय काँग्रेसचे चिटणीस होते. इ.स. १८८९ साली तेलंग मुंबई उच्च न्यायालयाचे न्यायाधीश झाले तर इ.स. १९२२ साली मुंबई विद्यापीठाचे कुलगुरु झाले.

काशिनाथ तेलंग यांचा जन्म ३० ऑगस्ट १८५० रोजी गोकुळाष्टमीच्या दिवशी एका मध्यमवर्गीय सारस्वत ब्राह्मण कुटुंबात झाला. काशिनाथ यांच्या जन्मदात्या वडिलांचे नाव बापूभाई होते. त्यांना कृष्णराव व काशिनाथ ही दोन मुले होती. परंतु बापूभाई यांच्या मोठ्या बंधूंना-त्र्यंबक तेलंग यांनी मूलबाळ नव्हते. म्हणून त्यांनी काशिनाथ यांना दत्तक घेतले. वयाची पाच वर्षे पूर्ण झाल्यानंतर काशिनाथ एका स्थानिक शाळेत जाऊ लागले. ते सुखातीला दिनकरपंत दाते यांच्या व नंतर महादेव पंतोजी यांच्या शाळेत जाऊ लागले. लहानपणापासूनच ते हुशार विद्यार्थी होते. काशिनाथ यांचे मराठी शिक्षण पूर्ण झाल्यावर ते नवव्या वर्षी एलफिन्स्टन हायस्कूलमध्ये इंग्रजी विषय शिकण्यासाठी जाऊ लागले. शालेच्या जीवनात शैक्षणिक पुस्तकांशिवाय ते अंवांवर पुस्तके देखील वाचत असत.

काशिनाथ तेलंग यांचा आज स्मृतिदिन

‘नाही’ म्हणायला शिका; नकारातूनच सकारात्मकतेची वाट खुलते!

कधी कधी एखादी घटना केवळ बातमी राहत नाही; ती आपल्या अंतर्मनाला हादरवून सोडणारा प्रश्न बनते. महाराष्ट्रातील छत्रपती संभाजीनारायण हिच्या अलीकडे घडलेली एक कुटुंबाच्या अंताची हत्याद्रावक घटना अशीच आहे. मोबाईलवरील हत्यावरून वडील आणि १९ वर्षीय मुलामध्ये निर्माण झालेले मतभेद टोकाला गेले. मुलगा आत्महत्या करण्यासाठी डोंगराच्या कड्यावर गेला. त्याला वाचविण्यासाठी गेलेले वडील मुलासह कड्यावरून कोसळले आणि डोळ्यांसमोर पती व मुलगा खाली पडल्याचे पाहून आईनेही उडी घेतली. काही क्षणांत एक अखंड कुटुंब काळोज्या पडद्याआड गेले.

मोबाईल या घटनेचा निमित्तमात्र घटक असू शकतो; परंतु प्रश्न मोबाईलपुरता मर्यादित नाही. प्रश्न आहे तो संवादाचा, संयमाचा, नात्यांतील विश्वासाचा, अपेक्षांचा आणि 'नाही' स्वीकारण्याच्या मानसिक क्षमतेचा! क्षणिक संताप, हट्ट, अहंकार किंवा

अविचार एखाद्या व्यक्तीचे नव्हे, तर संपूर्ण कुटुंबाचे आयुष्य उद्ध्वस्त करू शकतो, याची ही घटना काळीज पिळवटून टाकणारी जाणीव करून देते.

मोबाईल साधन आहे; जीवनाचा स्वामी नव्हे!
एकविसाव्या शतकाने माणसाला तंत्रज्ञानाची
अद्भुत साधने दिली. मोबाईल, इंटरनेट, सोशल
मीडिया, ऑनलाइन शिक्षण, मनोरंजन, माहितीचे
महासागर आज जग अक्षरशः हाताच्या तळव्यावर
आले आहे. मोबाईल हा ज्ञानाचा खजिना ठरू
शकतो; परंतु तोच अतिकेवले वापरला तर मानसिक
गुलामगिरीची बेडीही ठरू शकतो.

आज घरात माणसे चार-पाच असली तरी प्रत्येकाचे लक्ष वेगवेगळ्या पडद्यावर खिळलेले दिसते. पूर्वी घरातील ज्येष्ठ व्यक्तीशी संवाद व्हायचा, अंगणात खेळ व्हायचे, मित्रमैत्रिणींच्या गप्पा रंगायच्या; आता अनेकदा घरात शांतता असते.पण प्रत्येकाच्या हातात मोबाईल असतो!

घरात मोबाईल वाढला आणि संवाद कमी झाला, तर तंत्रज्ञानाची प्रगती असूनही माणुसकीची अधोभूमी सुरू होते. मुलांना शांत ठेवण्यासाठी मोबाईल देणे, जेवताना मोबाईल देणे, रडू नये म्हणून मोबाईल देणे, अभ्यासाच्या नावाखाली अनियंत्रित इंटरनेट वापर देणे ही सवय सुरुवातीला सोयीची वाटते. परंतु हळूहळू तीच सवय गरज बनते आणि वाढत पुढे व्यसनाचे रूप धारण करू शकते.मुलांना प्रत्येक गोष्टीसाठी 'ही' म्हणजे म्हणजे प्रेम नव्हे!

पालकांचे आपल्या मुलांवर प्रेम असते, यात शंका नाही. आपल्या मुलाला आपल्यापेक्षा चांगले जीवन मिळावे, त्याला कोणत्याही गोष्टीची कमतरता भासू नये, अशी प्रत्येक आई-वडिलांची इच्छा असते. पण प्रेमाच्या अतिरेकातून जर मुलांच्या प्रत्येक मागणीला होकार मिळत असेल, तर नकळत आपण त्यांच्या मानसिक कणशरतेला कमकुवत करीत असतो.

मुलाला प्रत्येक वेळी 'हो' मिळत राहिला,

तर आयुष्यातील पहिला 'नाही' त्याला असह्य होऊ शकतो. म्हणूनच मुलांना कधी कधी प्रेमाने, समजावून आणि ठामपणे 'नाही' म्हणणे आवश्यक आहे. कोकलेट हेच म्हणून रडणाऱ्या मुलाला प्रत्येक वेळी चॉकलेट मिळालेच पाहिजे असे नाही. महागडा मोबाईल हवा म्हणून लगेच मोबाईल घेतला पाहिजे असे नाही. मित्रांकडे आहे म्हणून आपल्या मुलाकडेही असलेच पाहिजे, हा पालकांचा नियम असू नये. मुलाने एखादी वस्तू मागितली आणि पालकांनी ती देण्यास नकार दिला, तर मुलाला निराशा होईल. रागा येईल. कदाचित तो रडेलही. पण त्या छोट्या निराशेतूनच तो आयुष्यातील मोठ्या संघर्षांना सामोरे जाण्याची ताकद शिकू शकतो.



श्री. पुरुषोत्तम काळबांडे
विठ्ठल नगर, नागपूर
संवाद - 9403341432

संपादक, समाजसुधारक, स्त्रीशिक्षणाचे पुरस्कर्ते न्या. तेलंग!

काशिनाथ त्र्यंबक तेलंग हे ब्रिटिश भारतातील न्यायाधीश, मराठी लेखक-संपादक, सुधारक, अखिल भारतीय काँग्रेसचे चिटणीस होते. इ.स. १८८९ साली तेलंग मुंबई उच्च न्यायालयाचे न्यायाधीश झाले तर इ.स. १९२२ साली मुंबई विद्यापीठाचे कुलगुरु झाले.

काशिनाथ तेलंग यांचा जन्म ३० ऑगस्ट १८५० रोजी गोकुळाष्टमीच्या दिवशी एका मध्यमवर्गीय सारस्वत ब्राह्मण कुटुंबात झाला. काशिनाथ यांच्या जन्मदात्या वडिलांचे नाव बापूभाई होते. त्यांना कृष्णराव व काशिनाथ ही दोन मुले होती. परंतु बापूभाई यांच्या मोठ्या बंधूंना-त्र्यंबक तेलंग यांनी मूलबाळ नव्हते. म्हणून त्यांनी काशिनाथ यांना दत्तक घेतले. वयाची पाच वर्षे पूर्ण झाल्यानंतर काशिनाथ एका स्थानिक शाळेत जाऊ लागले. ते सुखातीला दिनकरपंत दाते यांच्या व नंतर महादेव पंतोजी यांच्या शाळेत जाऊ लागले. लहानपणापासूनच ते हुशार विद्यार्थी होते. काशिनाथ यांचे मराठी शिक्षण पूर्ण झाल्यावर ते नवव्या वर्षी एलफिन्स्टन हायस्कूलमध्ये इंग्रजी विषय शिकण्यासाठी जाऊ लागले. शालेच्या जीवनात शैक्षणिक पुस्तकांशिवाय ते अवांरन पुस्तके देखील वाचत असत.

काशिनाथ तेलंग यांचा आज स्मृतिदिन

म. १८६१ मध्ये मिडल स्कूलच्या परीक्षेत, तेलंग भाषेत त्यांनी प्रावीण्य मिळवले. त्यांची हुशारी पाहून मुख्याध्यापक एडमंड वॉशिंग्टन यांनी काशिनाथ यांना इंग्रजी तिसरीतून चौथीवरील वर्गात चढवले. शालेय जीवनातच त्यांना मराठी कवितेची गोडी लागली. संस्कृत शिक्षण्यासाठी ते व त्यांचे वर्गमित्र तारु ठाकूर यज्ञेश्वर चिमणाजी शास्त्री यांच्यातकर यांच्याकडे जाऊ लागले. शाळेत इंग्रजी व संस्कृत हे दोन विषय त्यांचे उत्तम होते. १८६४ साली काशिनाथ संस्कृत विषय घेऊन मॅट्रिकची परीक्षा उत्तीर्ण झाले. संस्कृत ही भाषा घेऊन मॅट्रिकची परीक्षा उत्तीर्ण झालेले काशिनाथ व श्रीपाद ठाकूर हे दोघेले विद्यार्थी होते. एल्फिन्स्टन हायस्कूलचे प्राध्यापक काशिनाथ मुख्याध्यापक मिस्टर जेम्स वॉशिंग्टन यांनी काशिनाथांना मॅक्स मुल्लरचे 'संस्कृत भाषायाच इतिहास' हे पुस्तक बक्षीस म्हणून दिले. १८६५ मध्ये पुढील शिक्षणासाठी काशिनाथ एल्फिन्स्टन महाविद्यालयात जाऊन लागले.

प्राणवल' या विषयांवरील निबंध प्रसिद्ध झाले. १८८० मध्ये मुख्य न्यायाधीशांच्या शिफारशीवरून तेलंग यांना ठाणे येथे सह-न्यायाधीशी जाग देण्यात आली होती पण त्यांनी ती नाकारली. तेलंग यांना संस्कृत भाषेचे उमम ज्ञान होते. त्यामुळे न्यायालयात वकिली करताना विशेषतः हिंदू कायदा संदर्भात यांचा त्यांना फायदा झाला. अधीश नानाभाई हरिदास न्यायाधीशाचे पद रिक्त वर काशिनार्थ तेलंग यांनी उच्च न्यायालयाचे तसे ३४ वी स्त्रीशिक्षण, विधवाविवाह करत होते. त्या दृष्टीने त्यांनी योगदान केले. या मुंबई विद्यापीठाच्या न्यायाध्यायीक परीक्षेक म्हणून १८७७मध्ये त्यांची मुंबई न्यायाधीश जागी नेमण्यात आले. इ.स. १८८२मध्ये सिंडिक झाले. या पदावर व इ.स. १८९२ मध्ये तेलंग विद्यापीठाच्या कुलगुरू १८८२मध्ये लॉर्ड कमिशनरी नेमणूक ह्या कमिशनचे सभ्य म्हिन्याला मुंबईत गरीब विद्यार्थ्यांना फ खानावळीचे पैसे देणे करत असत. इ.स. १८९३ मध्ये स्थानप झालेल्या त्या इन्स्टिट्यूट' या शिक्षण संस्थे होते. पुण्यात यांनी स्थापन केलेल्या रसायनशास्त्राच्या या यांनी ५० रुपये मदत त्यांनी इंग्लिश स्कूल' सोसायटी'च्या स्थापने भरून तेलंग त्या संस्थे झाले. त्याप्रमाणे त्या समितीत निवड झाले. निमनापर्यंत (१८९३) समितीचे सदस्य

आठ ब्रास रेतीसह हायवा जप्त

प्रतिनिधी १ सप्टेंबर

उमरखेड : शहरालगत ढाणकी मार्गावरील गिरीभर मार्बलजवळ अवैधरीत्या पिबवी रेती वाहतूक करणारा हायवा महसूल विभागाच्या पथकाने रविवारी रात्री १.४५ वाजता पकडला. वाहनातून अंदाजे आठ ब्रास पिबवी रेती वाहतूक करीची जात होती. रेती वाहतुकीची रॉयल्टी नसल्याचे चालकाने सांगितल्यानंतर वाहन रेतीसह जप्त करण्यात आले.

महसूल मंडळ अधिकारी गजानन सुरोरे व त्यांच्या सहकाऱ्यांनी ही कारवाई केली. एमएच २६ एच ४३८६ क्रमांकाच्या हायवामधून रेती वाहतूक सुरू असल्याचे आढळले. वाहन

२० हरविलेले मोबाईल

प्रतिनिधी १ सप्टेंबर

पुसद : रक्षाबंधनाच्या औचित्याने पुसद ग्रामीण पोलिसांनी तांत्रिक तपासण्या माध्यमातून हरविलेले २० मोबाईल फोन शोधून त्यांच्या मूळ मालकांना परत केले. सुमारे अडीच लाख रुपये किमतीचे हे मोबाईल लिह्यासह परराज्यातून शोधण्यात पोलिसांना यश आले.

नागरिकांचे हरविलेले अथवा गहाळ झालेले मोबाईल परत मिळवून देण्यासाठी पुसद ग्रामीण पोलिसांनी मोबाईलची तांत्रिक माहिती आणि उपलब्ध डिजिटल साधनांच्या आधारे तपास केला. या तपासातून २० मोबाईल शोधून काढण्यात आले. रक्षाबंधनानिमित्त आयोजित कार्यक्रम हा मोबाईल संबंधित



चालक गोकुळ राठोड याच्याकडे रॉयल्टीबाबत विचारणा केली असता त्याने रॉयल्टी नसल्याचे सांगितले. त्यानंतर महसूल पथकाने वाहन व रेती ताब्यात घेतली.

जप्त केलेल्या वाहनावर व रेतीवर नियमानुसार दंडात्मक कारवाई करण्यासाठी उमरखेड तहसीलदारांकडे प्रस्ताव सादर करण्यात आला आहे. दरम्यान, मागील रेती हंगामात तालुक्यात अवेध रेती वाहतुकीबाबत मोठ्या प्रमाणात चर्चा होती. आता महसूल विभागाचे रात्रीच्या वेळी कारवाई सुरू केल्याने रेती वाहतूकदारांमध्ये खळबळ उडाली आहे. महसूल विभागाच्या या कारवाईमुळे शासनाच्या महसुलाचे नुकसान रोखण्यास मदत होईल, अशी अपेक्षा व्यक्त होत आहे.

रक्षाबंधनानिमित्त

नागरिकांच्या स्वाधीन करण्यात आले. मोबाईल परत मिळाल्याने नागरिकांनी पोलिसांचा आभार मानले. यापूर्वीही पुसद ग्रामीण पोलिसांनी १५ हरविलेले मोबाईल शोधून त्यांच्या मालकांना परत केले आहेत. मोबाईल हरविल्यास नागरिकांनी तातडीने जवळच्या

महागाव नगरपंचायतीत पुन्हा 'रेकॉर्ड'

प्रतिनिधी १ सप्टेंबर

महागाव : महागाव नगर पंचायतीतील रेकॉर्डच्या सुरक्षिततेचा मुद्दा पुन्हा ऐंणीवर आला आहे. स्थायी समितीचे महत्वाचे बुक कार्यालयात उपलब्ध नसल्याचे समोर आल्याने नगरपंचायत प्रशासनाच्या कारभाराबाबत प्रश्न उपस्थित झाले आहेत. यापूर्वी पंतप्रधान आवास योजनेच्या २२ फाईली गायब झाल्याचे प्रकरण समोर आले होते. त्यानंतर कथित देशी दारूभट्टीसाठी खोट्या सद्दा करून एनओसी देण्यात आल्याचा आरोप झाल्यानंतर आता स्थायी समितीचे बुक उपलब्ध नसल्याने चर्चेला उषाण आले आहे.

महागाव नगरपंचायतीत मागील काही महिन्यांपासून विविध

घरकुल फाईली व एनओसी प्रकरणांनंतर प्रशासनाच्या कारभाराबाबत

कारणांवरून वादग्रस्त घडामोडी सुरू आहेत. सुमारे सहा महिन्यांपूर्वी प्रधानमंत्री आवास योजनेच्या २२ फाईली नगरपंचायत कार्यालयातून गायब झाल्याचे प्रकरण समोर आले होते. या प्रकरणांनंतर कथित देशी दारूभट्टीसाठी खोट्या सद्दा करून एनओसी देण्यात आल्याचा आरोप करीत तत्कालीन उपनगराध्यक्षांनी पोलिसांत तक्रार दाखल केली होती. संबंधित प्रकरणाचा तपास सुरू

असतानाच आता स्थायी समितीचे महत्वाचे बुक उपलब्ध नसल्याचे समोर आले आहे.

नगरपंचायतीची सर्वसाधारण सभा असल्याने पदाधिकारी व अधिकारी कार्यालयात उपस्थित झाल्यानंतर स्थायी समितीचे बुक उपलब्ध नसल्याचे निदर्शनास आल्याची माहिती आहे. स्थायी समितीचे उराव, विकासकामांना मंजुरी तसेच विविध एनओसीसंदर्भातील निर्णयांची नोंद या बुकमध्ये केली जाते. त्यामुळे हे बुक नगरपंचायतीच्या दृष्टीने महत्वाचे अधिकृत दस्तऐवज मानले जाते.

स्थायी समितीचे महत्वाचे बुक उपलब्ध नसल्याने खळबळ

स्थायी समितीचे बुक अर्धव्याच्या अधिकारात सुरक्षित ठेवले जाते, तर त्यामध्ये नोंदी करण्याची जबाबदारी लिपिकाची संबंधित समितीचे सांगितले जाते. त्यामुळे बुक नेमके कधीपासून उपलब्ध नाही, ते शेवटचे कोणाच्या ताब्यात होते, कार्यालयाबाहेर नेण्यात आले असल्यास त्याची नोंद आहे का, यांसारखे प्रश्न उपस्थित होत आहेत.

दरम्यान, काही दिवसांपूर्वी महागाव शहरात सुमारे साडेचार कोटी रुपयांच्या विकासकामांचे भूमिपूजन करण्यात आले. विकासकामे व त्यासंबंधीच्या मंजुरीचे उराव ज्या

उद्यापासून श्रीमद्भागवत

महापुराण ज्ञानयज्ञ

प्रतिनिधी १ सप्टेंबर

पुसद : भगवान श्रीकृष्णाच्या भक्तिरसात भाविकांना चिंब बिजविणाऱ्या श्रीमद्भागवत महापुराण ज्ञानयज्ञाचे आयोजन २ ते ९ सप्टेंबरदरम्यान अग्रवाल मंगल कार्यालय, मोतीनगर येथे केले आहे. नागयणवास बुब व लोखंडेजी बुब यांच्या स्मरणार्थ आयोजित या ज्ञानयज्ञात बालगोत्री श्री विष्णुजी अरोरा यांच्या अमृतवाणीतून भागवत कथा ऐकण्याची संधी भाविकांना मिळणार आहे. २ सप्टेंबरला कलश मिठवणुकीने ज्ञानयज्ञास प्रारंभ होईल. यानंतर गोकर्ण व परिशित कथा, ध्रुत पात्र, वामन अवतार, श्रीकृष्ण जन्मोत्सव, भजन संध्या, दहशेई, गोपाळकाला व महाप्रसाद असे विविध कार्यक्रम होणार आहेत. गायिका सुनीता बुब यांच्या भजनावेही आयोजन आहे. ९ सप्टेंबरला महाप्रसादने सांगता होणार आहे.

शिक्षक भरतीचा मार्ग मोकळा;

५१० उमेदवारांची निवड

प्रतिनिधी १ सप्टेंबर

यवतमाळ : शिक्षक अभियोग्यता व बुद्धिमत्ता चाचणी- २०२५च्या आधारे जिल्ह्यातील शिक्षक भरती प्रक्रियेला वेग आला असून, पवित्र पोर्टलद्वारे ५१० उमेदवारांची निवड करण्यात आली आहे. शासनाकडून निवड झालेल्या उमेदवारांची यादी जिल्हा परिषदेच्या प्राथमिक शिक्षण विभागाला प्राप्त झाली आहे.

पवित्र पोर्टलद्वारे यादी जाहीर; तीन दिवस कागदपत्रांची पडताळणी

जिल्हा परिषद, यवतमाळ येथे दररोज सकाळी १० ते सायंकाळी ६ वाजेपर्यंत होणार आहे. संबंधित उमेदवारांनी निवड यादीतील अनुक्रमांनुसार दिलेल्या वेळापत्रकात उपस्थित राहून पडताळणी पूर्ण करून घेण्याचे आवाहन शिक्षण विभागाने केले आहे.

पडताळणीच्या कालावधीत उमेदवार राहिल्यास त्याची नोंद राज्यस्तरावर कळविण्यात येणार आहे. अनुपस्थितीची सर्व्वेची जबाबदारी संबंधित उमेदवारांची राहिल, असा इशाराही शिक्षणाधिकारी (प्राथमिक), जिल्हा परिषद यवतमाळ यांनी दिला आहे.

मुलाखतीशिवाय पदनिवडीचा विकल्प दिलेल्या उमेदवारांमधून ही निवड करण्यात आली आहे. निवड झालेल्या उमेदवारांच्या कागदपत्रांची पडताळणी २ ते ४ सप्टेंबर या कालावधीत करण्यात येणार आहे. यासाठी उमेदवारांनी पवित्र पोर्टलवर स्व-प्रमाणित स्वरूपात भरलेल्या माहितीशी संबंधित सर्व मूळ कागदपत्रे तसेच त्यांच्या छायांकित प्रती सोबत आणणे आवश्यक आहे.

कागदपत्र पडताळणीची प्रक्रिया वसंतराव नाईक सभागृह,

निकषांच्या अधीन राहून 'डीजे'ला परवानगी द्या

प्रतिनिधी १ सप्टेंबर

गणेश मंडळांची मागणी : प्रशासनाकडे पाठपुरावा करण्याचे आश्वासन

उमरखेड : गणेशोत्सवाच्या पार्श्वभूमीवर 'डीजे' वाजविण्यास शासनाने निश्चित केलेल्या निकषांच्या अधीन राहून परवानगी द्यावी, अशी मागणी उमरखेड शहरातील गणेश मंडळांच्या अध्यक्षांनी केली. यासंदर्भात श्री गजानन महाराज मंदिरात गणेश मंडळांच्या अध्यक्षांची बैठक घेण्यात आली.

गेल्या वर्षी पोलिस प्रशासनाने 'डीजे'ला परवानगी नकारल्याने गणेश विरसर्जन सोहळा 'डीजे' विरहित वातावरणात पार पडला होता. यंदा मात्र न्यायालयाचे आदेश व ध्वनिप्रदूषणासंदर्भातील मार्गदर्शक



सूचनांचे पालन करून परवानगी देण्यात यावी, अशी मागणी मंडळांच्या प्रतिनिधींनी केली. भाजपचे माजी आ. उतमराव इंगळे, शिवसेना शहरप्रमुख

अॅड. संजीवकुमार यांनी प्रशासनाकडे द्यावी पाठपुरावा करण्याचे आश्वासन दिले. यावेळी माजी नगरपरिषद सभापती दिलीप सुरते, नगरसेवक

रोहित वर्मा (ढाणकी), भाजप शहराध्यक्ष अतुल खंदोर, शिवसेना ढाणकी शहरप्रमुख संजय सल्लेवाड, ढाणकीचे नगरसेवक महेश चन्ने, पवन मेंदे, बबलू मुगे उपस्थित होते.

पोलिस प्रशासनाकडून सहाय्यक पोलिस निरीक्षक रामोड आणि जमादार संतोष राठोड उपस्थित होते.

गणेश मंडळांची बैठक लवकरच घेऊन भक्तांच्या भावना पोलिस अधीक्षांपर्यंत पोहोचविण्याचे त्यांनी सांगितले. निवेदनावर बनावट स्वाक्षर्या होऊ नयेत यासाठी नागरिकांचे अंगठ्याचे ठसे घेण्याचेही ठरले. युवा शिवसेना शहरप्रमुख विनायक पोहकर यांनी आधार मानले.

गायब!

रावर प्रश्नचिन्ह

अधिकृत नोंदवहीत नोंदविले जातात, तेच बुक उपलब्ध नसल्याने संबंधित ठरावांच्या नोंदींच्या सुरक्षिततेबाबतही नागरिकांमध्ये चर्चा सुरू झाली आहे.

यापूर्वी प्रोसीडिंग बुक गायब झाल्यानंतर कथित दारूभट्टीच्या एनआसीचा ठराव परस्पर घेण्यात आल्याचा आरोप करण्यात आला होता. आता पुन्हा महत्त्वाचे रेकॉर्ड उपलब्ध नसल्याने नगरपंचायत कार्यालयातील दस्तऐवजांच्या सुरक्षिततेची जबाबदारी नेमकी कोणाची, असा सवाल नागरिकांकडून उपस्थित केला जात आहे. या प्रकरणाची सखोल चौकशी करून दोषी आढळणाऱ्यांवर कारवाई करण्याची मागणीही होत आहे.

जय श्रीकृष्ण जन्माष्टमी उत्सव समितीची कार्यकारिणी जाहीर

प्रतिनिधी
१ सप्टेंबर

वणी : वर्षी येथील 'जय श्रीकृष्ण जन्माष्टमी उत्सव समिती'ची महत्त्वपूर्ण बैठक नुकतीच वर्तमान अध्यक्ष अॅड. कुणालबाबू चोरडिया यांच्या अध्यक्षतेखाली पार पडली. या बैठकीत वर्ष २०२६-२७ साठी अॅड. कुणाल विजय चोरडिया यांची अध्यक्षपदी सर्वानुमते फेरनिवड करण्यात आली.

नवनियुक्त अध्यक्षांच्या अनुमतीने उत्सव समितीची नूतन कार्यकारिणी तसेच वरिष्ठ सल्लागार समिती जाहीर करण्यात आली. उपाध्यक्षपदी शुभम मदान व श्याम लहारीया, कार्याध्यक्षपदी राहुल मुंजेकर, सहकार्याध्यक्षपदी अभय नागटुरे,

सचिवपदी उमेश पोद्दार, सहसचिवपदी सुधीर तलसे, कोषाध्यक्षपदी जयंत पांडे, सहकोषाध्यक्षपदी राजू रिंगोले आणि संयोजकपदी अमोल धानोरकर यांची निवड करण्यात आली. प्रसिद्धी प्रमुखपदी आशिष सिसोदिया (जैन), सहप्रसिद्धी प्रमुखपदी दीपक पाऊणकर, समाजमाध्यम प्रमुखपदी पार्थ त्रिवेदी, तर मुद्रित माध्यम प्रमुखपदी सौरभ राजुरकर यांच्यावर जबाबदारी सोपविण्यात आली. सल्लागार समितीत विजय चोरडिया, आशिष गुप्ता, निकेत गुप्ता, विजय पुष्पाणी, दिवान फेरवानी, मूलचंद जोशी, राजाबाब बिलोरिया, महावीर कदरिया, नारायण गोडरे, सुरेश मांडवकर, संतोष माकडे, अनिल रंभे, विशाल दूधबडे, गजानन बतुलवार,

पिकी बत्रा, प्रा. दिलीप अल्लोणे आणि मयूर गेडाम यांचा समावेश करण्यात आला. बैठकीत आगामी त्रिविधसीय जन्माष्टमी महोत्सवाच्या आयोजनाबाबत सविस्तर चर्चा करण्यात आली. महोत्सवादरम्यान विविध धार्मिक व सांस्कृतिक कार्यक्रमांसह भव्य रंगीचे आयोजन करण्यात येणार आहे. दरवर्षीचे प्रमुख आकर्षण असलेली भव्य नृत्य स्पर्धाही 'जय श्रीकृष्ण जन्माष्टमी' महिले समिती'च्या वतीने यंदा आयोजित करण्यात येणार आहे.

बैठकीचे सूत्रसंचालन व आभार प्रदर्शन विशाल दूधबडे यांनी केले. यावेळी समितीचे पदाधिकारी व सदस्य मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.